

తేదీ 13.8.2006, అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం, సాయికుల్వంత్ హాలు

యువకులకు ఇంటియు నిగ్రహం ప్రధానం

భక్తులందరు చేరి భగవంతుడాయించు
చెపుల కింపుగ నుతి చేయు దినము
బీదల వెతలన్నీ ప్రీతితో తొలగించి
అన్నదమ్ముల మాడ్చి నున్న దినము
వైవచింతన చేయు దాస బృందములకు
ప్రీతి మృష్టాన్నము పెట్టి దినము
మహానీయుదెవరైన మసకడ కేతెంచి
చేరి దేవునిగూర్చి చెప్పు దినము
అట్టి దినమును దినముగా అనుభవించు
తక్కిన దినములన్నియు తడ్డినములె
ఇంతకన్నను వేరెడ్డి ఎఱుకపరతు?
సాధు సద్గుణ గణ్యలో సభ్యులార!

ప్రేమస్వరూపులారా! మా ఆలిండియా ప్రేసిడెంటు శ్రీనివాసన్ చెప్పాడు - వినయ్ చాలా తెలివిగలవాడని, చదువుకున్నవాడని, ఈ యజ్ఞము నిమిత్తం చక్కని ఏర్పాట్లు చేశాడని. అయితే, అటువంటి యువకులు ఈనాడు చాలా ఆరుదుగా ఉన్నారు. ప్రపంచమంతయు ఈనాడు ఉన్నటువంటి అశాంతికి మూలకారణం యువకులే!

చదువులన్నియు చదివి చాల వివేకిష్టు
మదినితన్నెరుగడు మందమతుడు
ఎంత చదువు చదివి ఏరీతి ఉన్నను
హీనుడవగుణంబు మానలేడు
ఎమ్ములు, బియ్యులు చదివి పేరు గాంచిన పెద్దలుకూడా చదువులలోని మర్కు మెఱుగక ‘గొప్ప’

తేదీ 13.8.2006, అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం, సాయికుల్వంత్ హోలు

చదువులు చదివినాము, గొప్ప డిగ్రీలు పొందినాము', అని గర్వించుచున్నారు. ఈ గర్వమువల్ల స్వమతముయొక్క సంప్రదాయమును మరచిపోతున్నారు.

ఆంగ్గభాషా మోహమావరించిననాడె

స్వమత విజ్ఞానంబు సన్నగిల్లె
స్వమత విజ్ఞానంబు సన్నగిల్లిననాడె
సంస్కార భావంబు సమసిపోయె
సంస్కార భావంబు సమసిపోయిననాడె
భారత దేశ భాగ్యంబె అణగిపోయె

ఎక్కడ చూచినను అల్లకల్లోలములే! భోతిక, లౌకిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక రంగములందుకూడను సైతిక విలువలు సన్నగిల్లిపోయినవి. మానవత్వము మర్యాద కోల్పోయింది. ఈనాడు కూటిపేదమొదలు కోటీశ్వరువి వరకు అందరూ భిక్షగాళ్లమాదిరి తయారయ్యారు. ఈనాడు కూటిపేద భిక్షమెత్తుతున్నాడు, కోటీశ్వరుడూ భిక్షమెత్తుతున్నాడు. ఇందులో ఎవరు పెద్ద? ఎవరు చిన్న? నిజంగా చూస్తే, కూడు లేక అల్లాడుతున్న కూటిపేదనే పెద్ద. ఎందుకంటే, కోటీశ్వరులు తమవద్ద కోట్లాది రూపాయలున్నప్పటికీ జేబులోంచి ఒక నయాపైసా తీసివ్వరు; పవిత్రమైన, ప్రతస్తమైన, పరోపకార సంబంధమైన కార్యములకు ఏమాత్రం సహాయపడరు. పైగా తమ పేరుప్రతిష్టలకొరకు పేపర్లలో తమ ఫోటోలు పెద్దగా వేయించుకుంటారు. వారు ఆచరించే కర్మలు చూద్దామా, వాటికి నయాపైసా విలువ ఉండదు. ఇటువంటి పరిస్థితిని చక్కదిద్దడానికి యువకుల్నాడు ఉత్సాహంగా ముందడుగు వేయాలి.

ఇంతియాల దుర్వానియోగమువల్లనే యువకులు బలహీనులవుతున్నారు

దేశమును బాగుపరచాలంటే యువతీ యువకులే అందుకు తగిన సమర్థులు. వారియందున్నటువంటి శారీరకశక్తి, ఇంద్రియశక్తి, బుద్ధిశక్తి మరి ఎవరియందూ లేదు. వారు తలుమకుంటే ఏమైనా సాధించగలరు. తమయందున్న ఇంద్రియశక్తి, మనో శక్తి, దేహశక్తి, బుద్ధిశక్తి, ఆత్మశక్తి ... సర్వమును సమాజమునకై ఉపయోగపెట్టాలి. దేశమును సంరక్షించాలి. కానీ, ఈనాటి యువకులు చిన్నచిన్న విషయాలకు లొంగిపోయి

బలహీనులైపోతున్నారు. పదహారు సంవత్సరాల పిల్లవానిని చూస్తే వాడు ఎంతో బక్కపడిపోయి బలహీనంగా ఉంటాడు. కారణ మేమిటి? తినడానికి తిండి లేక కాదు; తన ఇంద్రియాలను దుర్యానియోగ పరచుకొని తనను తానే బలహీనపరచుకురటున్నాడు. మనిషికి ఇంద్రియశక్తి ప్రాణసమానమైనది. దానిని ఈనాటి యువకులు దుర్యానియోగం చేస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులుకూడను పిల్లల చేతికి అమితంగా ధనమిచ్చి వాళ్ళ పెడమార్గము పట్టడానికి పరోక్షంగా ప్రోత్సహిస్తున్నారు. ఈవిధంగా తల్లిదండ్రులు చేస్తున్నది కూడా పెద్ద పాపమే! పిల్లలకు స్వేచ్ఛ ఎంతపరకు ఇవ్వాలో అంతపరకే ఇవ్వాలి. మితిమీరిన స్వేచ్ఛ, మితిమీరిన డబ్బు మతిహాని కలిగిస్తాయి. Too much money makes many wrongs. ధనమును సద్యానియోగపరచుకోవాలి. Don't waste money, misuse of money is evil. Don't waste food. Food is God. Don't waste time. Time waste is life waste. ఈనాటి యువకులు ధనమును, ఆహారమును, కాలమును వ్యర్థం గావిస్తున్నారు. అందువల్లనే పాడైపోతున్నారు.

విద్యార్థులారా! యువకులారా! ధనమును వ్యర్థం చేయకూడదు. అట్లే, మాటలనుకూడా వేష్ట చేయకూడదు. మౌనమును వహించండి, ‘మౌనం కలహం నాస్తి’. మన శ్రీనివాసన్ (అఖిల భారత సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు) చెప్పాడు, ‘యువకులు టెక్నాలజీలో తగిన శిక్షణ పొందాల’ని. కానీ, ఈనాటి మానవుడు నేర్చుకుంటున్నది ‘టెక్నాలజీ’ కాదు, ‘ట్రైక్’నాలజీ! ఈ ‘ట్రైక్సులు’వల్లనే మానవుడు చాలా చెడిపోతున్నాడు. మీరందరూ అతి జాగ్రత్తగా మెలగాలి. మన పేరును మనము నిలబెట్టుకోవాలి. మన కుటుంబ గౌరవమును కాపాడుకోవాలి. వృష్టి, సమృద్ధిమధ్యగల సన్నిహిత సంబంధాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి.

మొట్టమొదట దృష్టిని అలికట్టుకోవాలి

ఈనాటి యువకులయొక్క దృష్టి ఎలా ఉంటున్నది? ఒక్క క్షణమైనా స్థిరంగా నిలువదు. కాకివలె ఇటూ అటూ, ఇటూ అటూ చూస్తూ ఉంటారు. ఏది చూస్తే అది కావాలని ఆశపడతారు. యువకులు మొట్టమొదట తమ దృష్టిని అదుపులో పెట్టుకోవాలి. నేత్రమే మనకు పెద్ద శాప్తము. దృష్టి ఎట్టిదో సృష్టి అట్టిది. కనుక, మీరు ఎవ్వరినీ చెడ్డదృష్టితో

చూడకూడదు. అన్నింటినీ ఆశించకూడదు. నేను ఉన్నదున్నట్లుగా చెపుతున్నాను, మీరేమీ అనుకోకండి. మోటార్ సైకిలుమీద కాలేజికి పోయే పిల్లలు ఎక్కుడైనా రోడ్డుమీద స్త్రీలు కనిపిస్తే వాళ్లనే చూస్తుంటారు. దీనివల్లనే మోటార్ సైకిల్ యాక్సిడెంట్లు కూడా పెరిగిపోయాయి. గర్జు కాలేజి ముందుగా పోతుంటే వీళ్ళ దృష్టి అంతా ఆ కాలేజీవైపే ఉంటుంది. ఇందుకోసమా భగవంతుడు కన్నుల నిచ్చినది!

కన్నుల నిచ్చిన దెందుకొ తెలుసా?

అన్నీ చూసేటందులకా? కాదు, కాదు, కాదు.

కైలాసవాసుని కన్నులారా గాంచేటందుకురా!

ఇంక, మాటలు చూస్తామా అంటే, వీళ్ల నోటిసుండి మంచి మాటలే రావటం లేదు. అన్నీ చెడ్డ పలుకులే! ముగ్గురు పిల్లలు ఒకచోట కలుసుకున్నారంటే, వాళ్లు మాట్లాడేదంతా పిచ్చిపిచ్చి మాటలే! ‘వీరు అందంగా ఉన్నారా, వారు అందంగా ఉన్నారా’ అంటూ అందాన్ని గురించి మాట్లాడతారే తప్ప ఆత్మానందాన్నిగురించి మాట్లాడరు. ఆనందములో ఉన్న అందము మరి ఎందులోనూ లేదు. ఆనందమే అందము. ఆనందము ననుభవించాలంటే దృష్టిని అరికట్టుకోవాలి. ఎప్పుడైనా మనసులో చెడ్డ భావం కలిగితే, ‘ఛ, ఇది నాకు మంచిది కాదు. నేను మానవత్వాన్ని ధరించాను. భగవంతుడు నాకు కన్నుల నిచ్చినది సృష్టిలోని చిత్రవిచిత్రాలను చూడటానికేగాని, శారీరకమైన అందచందాలను చూడటానికి కాదు’, అని ఎవరికి వారు బుద్ధి చెప్పుకోవాలి. కన్నులతో సుందరమైన భగవత్ స్వరూపాన్ని దర్శించాలి. కొందరు యువకులు ఏలా ఉన్నారంటే, వాళ్లకు దారిలో ఉన్న దేవాలయం కంటికి కనపడదు; దేవాలయానికి వచ్చిపోయే ఆడవాక్షే కనపడుతుంటారు. ఇదేనా మానవునికి ఉండవలసిన దృష్టి! ఈవిధమైన ‘యూజ్లెన్’ దృష్టి, ‘యూజ్లెన్’ మాటలు, ‘యూజ్లెన్’ శ్రవణంవల్ల మానవుడు రాక్షసుడుగా మారిపోతున్నాడు. యువకులు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. తమ ఇంద్రియాలను తాము నిగ్రహించుకోవాలి. అప్పుడు ఏ దోషమూ అంటదు.

ప్రేమస్వరూపులారా! పిల్లలపై ఉన్నటువంటి ప్రేమచేతనే నేనింతగా చెబుతున్నాను. ఇలాంటివన్నీ మీలో మీరు దాచిపెట్టుకొనవచ్చును. కాని, నేను దాచిపెట్టుటకు వీలుకాదు.

సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించినప్పుడే మానవుడు మానవునిగా జీవించగలడు. పెద్దలు, తల్లిదండ్రులుకూడా ఈవిషయంలో తగిన జాగ్రత్త వహించాలి. ‘కొడుకు, కొడుకు’ అంటూ తల్లిదండ్రులు ప్రాకులాడుతుంటారు. నీ ప్రేమను నీ కొడుకుపై చూపు. అంతేకాని వాని చెడు అలవాట్లపై చూపకూడదు. పిల్లలవాడు చెడిపోతే ఎవరికి చెడ్డపేరు? తల్లిదండ్రులకే!

వేదం చెబుతున్నది, ‘మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ’. జన్మకు మూలకారణం తల్లిదండ్రులు. కాబట్టి, పిల్లలు తమ తల్లిదండ్రులను హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించాలి. ‘తల్లియే నాకు ప్రధానమైన దేవత. తండ్రియే నా దేవుడు. తల్లిదండ్రులే నన్ను కాపాడుతున్నారు’, అనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. ప్రత్యేక దైవాలైన తల్లిదండ్రులను మరచి మనము ఎన్ని ఘనకార్యాలు సాధిస్తే ఏమి ప్రయోజనం! మన సేవాచంచారు, యువకులు ఇట్టి ప్రచార ప్రబోధలు సల్పి సమాజంలోని చెడును అరికట్టాలి. ఎన్ని అవరోధాలు ఎదురైనా వాటిని అధిగమించి, మన ప్రాణమైనా పణంగా పెట్టి సమాజాన్ని సరియైన దారిలో పెట్టాలి.

ప్రఫ్లోదుని ఆదర్శం

హిరణ్యకశిపుడు ప్రఫ్లోదుణ్ణి చదువు నిమిత్తం చండ, అమర్షులవద్దకు పంపించాడు. గురువులతనికి అనేక విద్యలు బోధించారు. కొంతకాలము తరువాత హిరణ్యకశిపుడు ప్రఫ్లోదుణ్ణి పిలిపించి, ఆప్యాయంగా తొడిపైన కూర్చోబెట్టుకొని, ‘నాయనా! నీ చదువు ఎంతవరకు వచ్చింది? ఏమి నేర్చినావు నీవు?’ అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు ప్రఫ్లోదుడు చెప్పాడు,

“చదివించిరినను గురువులు
 చదివితి ధర్మార్థ ముఖ్య శాస్త్రంబులు నే
 చదివినవి కలవు పెక్కులు
 చదువులలోని మర్మమెల్ల చదివితి తండ్రీ!”

‘ఏదీ, నీవు చదివినటువంటి విషయాల్లో ఏదైనా ఒకటి చెప్పు’, అన్నాడు తండ్రి. ‘ప్రతి ఒక్కరికి సత్యీలము అత్యంత ప్రధానము. సత్యీలము లేనివాడు పశువుతో సమానం’ అని

ప్రహ్లోదుడు చెప్పేసరికి సభలో ఉన్న వారందరికీ చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. తండ్రికి కోపం వచ్చింది. పైగా ప్రహ్లోదుడు హరినామస్తరణ చేయటం అతను సహించలేకపోయాడు. తక్షణమే అతని గురువులను పిలిపించి “ఇదేనా మీరు పిల్లలకు నేర్చవలసింది” అని మందలించాడు. ప్రహ్లోదునిచేత హరినామ స్తరణ మాన్యించమని వారిని శాసించాడు. చండామర్యులు గురుకులానికి తిరిగి వెళ్లిన తరువాత ఆ పిల్లవానిని అనేకవిధములుగా దండించి అతనిచేత హరినామస్తరణ మాన్యించడానికి ప్రయత్నం చేశారు. అప్పుడు ప్రహ్లోదుడు “గురువర్యా! హరిని స్యరించవద్దని బోధించే గురువొక గురువా! ‘తండ్రి హరి జేరు మనియెడి తండ్రి తండ్రి.’ అట్లనే, గురువులుకూడను హరిచింతన చేయుమని శిష్యులకు బోధించాలి. ఇట్టి పవిత్రమైన విషయాలను బోధించకుండా నన్ను విషయవాంఛలలో ముంచడానికి మీరు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇది నాకక్కర్దేదు”, అన్నాడు. ‘హరిబోల్ హరి బోల్ హరిహరి బోల్’ అంటూ హరినామసంకీర్తన గావిస్తూ అక్కడినుండి బయలుదేరాడు. ‘హరికంటే మించిన వారు లేరు’, అని తోటివిద్యార్థులకు బోధిస్తూ వచ్చాడు.

దైవాన్ని గుర్తించే దృష్టిని పిల్లలకు కలిగించాలి

దైవతాన్ని పూజించుటకు, దైవతాన్ని గురించి తలంచుటకు మీరుకూడా ప్రహ్లోదునివలె అందరికీ తగినటువంటి ఉత్సాహా పోత్సాహోల నందించాలని నా ఆశ. ఈవిధమైన ప్రచార ప్రబోధలు సల్వినప్పుడు ఒక్క క్షణంలో సమాజములో దివ్యమైన పరివర్తన తీసికొని రావచ్చును. దీనిని ముందుగా మన ఇంటిలో ప్రారంభించాలి. తల్లిదండ్రులు దేహాన్ని మాత్రమే పోషించగలరు. కానీ, ఆత్మతత్త్వాన్ని ఎవరు పోషించగలరు? భగవంతుడొక్కడే మనకు దిక్కు కనుక, దైవాన్ని గుర్తించే దృష్టిని పిల్లలకు కలిగించి తల్లిదండ్రులు సరియైన ఆదర్శమును అందించాలి. “పాంచభౌతికము దుర్భలమైన కాయంబు ఎప్పుడో విడిచేది ఎరుకలేదు.” ఈ దేహమును ఎన్నివిధాలుగా పోషించినను ఇది ఏనాడు ఏ క్షణంలో ఏవిధంగా వెళ్లిపోతుందో! పశు, పక్కి, మృగాదులవలె ఆహార, నిద్ర, భయ, మైథునాదులతో కాలం గడపడమే మానవ లక్షణమా? కాదు, కాదు, కాదు. ప్రతి క్షణమును భగవచ్చింతనతో సార్థకం చేసుకోవాలి. అదే తల్లిదండ్రులు పిల్లలకు నేర్చవలసినది. అదే మన ఇంట, వెంట,

జంట, కంట ఉండి మనల్ని కాపాడేటటు వంటిది. ఇట్టి పవిత్రమైన మార్గమును పిల్లలకు బోధించటం తల్లిదండ్రుల ప్రధాన కర్తవ్యం. గురువులుకూడను ఈవిధమైన మార్గమును అనుసరించాలి. గురువులు ఈనాడు ‘టెక్స్ట్ బుక్స్’లో ఉన్న విషయాలను మాత్రమే పిల్లలకు బోధిస్తున్నారు. పిల్లలకుకూడా అదే మంచి ‘పేస్ట్’గా ఉంటున్నది. కాబట్టి, మన యువకులందరూ ఒకొక్క సూగులకు వెళ్లి పిల్లలకు సరియైన బోధలు చేయాలి.

సాయి యువత మార్గదర్శకులుగా ఉండాలి

ఎక్కడైనా ఎవరైనా పిచ్చిపిచ్చి మాటలు మాటలు మాటలుడుతూ కనిపిస్తే వాళ్లకు గట్టిగా బుద్ధి చెప్పండి. వాళ్లు ఏమనుకున్నా ఘరవాలేదుకాని, మొట్టమొదట వాళ్లను గట్టిగా మందలించాలి. ‘నీవు మానవునిగా పుట్టి ఈవిధంగా పరస్తిల నుద్దేశించి అపవిత్రమైన మాటలు మాటల్లడటం మంచిది కాదు’ అని బుద్ధి చెప్పాలి. నీవు పరస్తిలను హింసిస్తే నీ ఇంటివారిని పరులు హింసించకుండా ఉంటారా! నీ భార్యను, నీ పిల్లలను జగత్తు వదలిపెడుతుందా! నీవు మొట్టమొదట పరులను ప్రేమించాలి; గౌరవించాలి. అప్పుడే వారినుండి నీవు ప్రేమ, గౌరవాలను అందుకోగలవు. ఈనాడు ముఖ్యంగా యువతీ యువకులు మానవత్వాన్ని పెంచుకోవాలి. సత్యసాయి సంస్థల్లో మేము ‘యూత్ వింగ్’ (యువజన విభాగము)ను స్థాపించినది ఈ మంగళకార్యంకోసమనే. వాళ్లు మార్గదర్శకులుగా ఉండాలి. బజార్లో ఇష్టమొచ్చినట్లు తిరిగేవారు గాడిదలే తప్ప యువకులు కారు. అలాంటి జీవితం కాదు, మనం గడవవలసింది. నీవు గాడిదవు కాదు, నీలో ‘గాడ్’ ఉన్నాడు. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించు. పవిత్రమైన మానవత్వాన్ని నిలుపుకో. నీ గౌరవాన్ని నీవు కాపాడుకో. ఇదే యువతయొక్క ప్రధానమైన కర్తవ్యం. కొంతమంది పిల్లలు తమ ‘టెక్స్ట్ బుక్స్’లోపల పిచ్చిపిచ్చి నవలలు దాచుకొని చాలా గుట్టుగా చదువుతుంటారు. ఈవిధంగా టీచర్లనుకూడా మోసం చేస్తున్నారు. మీ మనసులో ఏవైనా చెడ్డ తలంపులు కలిగితే, ‘నేను మానవుడను, పశువును కాను’, అని మిమ్మల్ని మీరు హాచ్చరించుకోవాలి. ‘మానవుడు’ అనే పేరుకు తగినట్లుగా మీరు నడుచుకోవాలి. మానవతా గుణములను పోషించుకున్నప్పుడే మీరు విస్మయించి విషయాలకు, చదివినటువంటి విషయాలకు విలువ ఏర్పడుతుంది.

‘కుంజరమును చూసి కుక్కలెన్న మొరుగు’

ప్రేమస్వరూపులారా! నాకు మీషైన ఎంతో ప్రేమ ఉన్నది. నా ప్రేమను ‘ఇట్టిది, అట్టిది’ అని ఎవ్వరూ వర్ణించలేరు. నా ప్రేమలో ఎట్టి వ్యత్యాసమూ లేదు. నా ప్రేమకు సాటి నా ప్రేమయే. ఎవరేమనుకున్నను ఫరవాలేదు; నాకేమీ భయం లేదు. చాలామంది నన్ను కూడను దూషిస్తుంటారు. పేపర్లలో ‘న్యూసెన్స్’ అంతా వేస్తుంటారు. బయటి దేశాలనుండి వచ్చే ‘న్యూసెన్స్’ను కూడా వేస్తుంటారు. బయటి దేశాలవారిని అనుసరించేవాడు నిజమైన జర్వలిస్టా? కాదు, కాదు. నిజమైన జర్వలిస్ట ఆవిధంగా అనుసరించడు. తాను స్వయంగా చూసి అనుభవించినటువంటి విషయాలకే ప్రాధాన్యత ఇస్తాడుగాని, ఏ లండనులోనో, ఏ అమెరికాలోనో పరులు వేసినటువంటి ‘న్యూసెన్స్’ను పట్టించుకోడు. అటువంటివన్నీ విని ప్రచారం చేసేవాళ్లు కుక్కలవంటివాళ్లు. ఎక్కడో ఒక కుక్క మొరుగుతుంటే, అది విని ప్రక్క వీధిలో ఇంకో కుక్క కూడా మొరుగుతుంటుంది. కాబట్టి, ఈవిధంగా పరులను అనుసరించేవాడు కేవలం కుక్కపంటివాడే గాని, మానవుడు కాదు. ఎవ్వరేమనుకున్నప్పటికీ మన సత్యము మనదే! సత్యము నీయందే ఉన్నది. నీవు సత్యముతో కూడినటువంటివాడవు. కాబట్టి, అసత్యాన్ని నీవు లెక్కచేయకూడదు. ఎవరైనా ఏమైనా అంటున్నారా... అననీ. ఏవో కుక్కలు మొరుగుతుంటాయి. వాటితో మనకు పనిలేదు. దుర్మాధ్యాతో విమర్శించేవాళ్లని మనం కుక్కలవలె చూడాలిగాని, మనమ్యలవలె చూడకూడదు. స్వామి దగ్గరికి ఎంతో మంది వస్తుంటారు. మేము ఐవరికైనా ఇన్విటేషన్లు పంపుతున్నామా? నో, నో, ఎవ్వరికీ ఇన్విటేషన్లు పంపటం లేదు. ‘స్వామిదగ్గరికి ఇంతమంది వస్తున్నారే! స్వామికి గొప్ప పేరు వస్తుండాదే!’ అన్న అసూయచేత కొందరు స్వామియెక్క పేరును చెడగొట్టాలని చూస్తుంటారు. కావాలంటే వాళ్లనుకూడా ఇంతమందిని తమదగ్గరకు రష్ణించుకొమ్మనండి, చూద్దాం. అది అసాధ్యం! అటువంటివాళ్ల దగ్గరకు పదిమందికూడను చేరరు. కారణ మేమిటి? వాళ్లలో ఆ మంచితనం లేదు. మంచితనమే దైవత్వం. ఆ మంచితనమే అందరినీ తనవద్దకు ఆకర్షిస్తుంది.

మీ సత్యమే మీకు సాక్షి

ప్రేమస్వరూపులారా! మీ ప్రేమను మీరు పాడు చేసుకోకండి. మీ ప్రేమను మీరు పెంచుకుంటూరండి. అప్పుడే మీ మనస్సు పవిత్రమౌతుంది; మానవత్వం సార్థకమవుతుంది. అప్పుడే మీరు మానవులనిపించుకుంటారు. లేకపోతే, దానవులుగా మారిపోతారు. పరుల మాటలు విని మోసపోకండి. ఇక్కడ విన్న విషయాలను మనసులో భద్రపరచుకోండి. దైవాన్ని మీహృదయంలో నిల్చుకోండి.

ప్రేమస్వరూపులారా! నేను ఇంత కరినంగా చెబుతున్నానని మీరు బాధపడుతున్నారేమో! దీనికి మీరు ఆనందించాలేగాని, ఏమాత్రము నొచ్చుకో కూడదు. దైవత్వం ఎవ్వరికీ కానరాదు. అది కనిపించి ‘అడ్వర్టైజ్’ చేసుకునేటటువంటిది కాదు. కొంతమంది తప్పుడు విషయాలను ‘అడ్వర్టైజ్’ చేస్తుంటారు. వాళ్ళ బుద్ధి ఎంతగా దిగజారిపోయిందో చెప్పడానికి వీలుకాదు. ఇది కేవలం మూర్ఖత్వం. నిజంగా వాళ్ళు మనుష్యులైతే ఇలాంటి తప్పుడు విషయాలను ‘అడ్వర్టైజ్’ చేయరు. వాళ్ళకంత ఆసక్తిగా ఉంటే తాము స్వయంగా వచ్చి చూసి ఆనందాన్ని అనుభవించాలి. ఏవో తాము విన్నటువంటివన్నీ విచక్షణారహితంగా పేపర్లో వేయటం చాలా పొరపాటు. చదివేవారుకూడా ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. సత్యాన్ని అనుసరించి మీరు మెలగుతూ ఉండినప్పుడు ఈ జగత్తులో మిమ్మల్ని జయించగలవాడు, దండించగలవాడు ఒక్కడూ ఉండడు. మీరు సత్యాన్ని పాటించండి. మీ సత్యమే మీకు సాక్షి!

మనసుకు మనసు సాక్షి, దేహానికి గుణము సాక్షి
మూర్ఖునకు మూర్ఖం సాక్షి, సర్వమునకు స్వామి సాక్షి

మనం ‘పూల్స్’ కాకూడదు; భగవంతునికి అర్పితమయ్యే పూలు కావాలి మనం. హృదయ పుష్టాన్ని భగవంతునికి అర్పించవలసినదిపోయి అందుకు విరుద్ధంగా నడుచుకుంటూ ‘పూల్స్’ మాదిరి తయారు కావటం మంచిది కాదు.

‘ఎడ్యూకేషన్’తోపాటు ‘ఎడ్యూకేర్’ కూడా ఉండాలి

విద్యార్థులారా! మున్మందు చెప్పవలసినవి ఇంకా ఎన్నియో ఉన్నాయి. మిమ్మల్ని సరిచేసే నిమిత్తమై నేనివన్నీ ప్రస్తావిస్తున్నాను. ప్రేమ, ప్రేమ, ప్రేమ! ప్రేమ ఒక్కటి నిలుపుకోండి, చాలు. ఆ ప్రేమను అన్నింటిపైన మీరు నిల్వుకోకూడదు. భగవంతునిపై మాత్రమే ప్రసరింపజేయాలి. అప్పుడే మీరు బాగుపడతారు. లేకపోతే, ఎన్ని చదువులు చదివి ఏమి ప్రయోజనం! ఈనాటి ‘ఎడ్యూకేషన్’ అంతయు ‘ఎజిటేషన్’కు దారితీస్తున్నది. ఈ పరిస్థితిని చక్క చేయాలంటే, ‘ఎడ్యూకేషన్’ మాత్రమే కాకుండా ‘ఎడ్యూకేర్’ కూడా ఉండాలి. ‘ఎడ్యూకేషన్’ అనేది మనకు గ్రంథములనుండి లభిస్తుంది. ‘ఎడ్యూకేర్’ అనేది మన హృదయమునుండి ఆవిర్భవిస్తుంది. కనుక, మనం ‘ఎడ్యూకేర్’ను చేపట్టాలి. ‘ఎడ్యూకేర్’ అనగా సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ మొదలైన మానవతా గుణములను మన హృదయమునుండి ఆవిర్భవింపజేసుకోవాలి. లౌకికమైన ‘ఎడ్యూకేషన్’ బుక్కు (పుస్తకం) నుండి లభ్యమవుతుంది. బుక్కు ముక్కువంటిది. కానీ, ‘ఎడ్యూకేర్’ శాంతమవంటిది. శాంత లేకపోతే ప్రాణమే లేనట్లు. అదేరీతిగా, ‘ఎడ్యూకేర్’ లేకపోతే మానవత్వం నిలువజాలదు.

మన భారతీయులే వేదమును మరఖిపోతున్నారు

దివ్యాత్మస్వరూపులైన విద్యార్థులారా! మీరందరూ చాలా మంచిపిల్లలే! బంగారువంటి పిల్లలే! అయితే, మీరు 14 కేరట్లు బంగారం మాదిరి ఉండకూడదు; 24 కేరట్లు బంగారంలా ఉండాలి. మీ విలువను ఏమాత్రము తగ్గించుకోకూడదు. ఆవిధంగా ఉంటే మీ అందరికీ నేను ఎంతో సహాయం చేస్తాను. ఆర్థికంగా, పారమార్థికంగా అన్నింటియందు మీకు సహాయం చేస్తాను. మీరు మంచిచిద్దులుగా తయారుకండి. మంచి పేరు తెచ్చుకోండి. (స్వామి ఒక అమెరికన్ విద్యార్థిని, ఒక రష్యన్ విద్యార్థిని వేదికపైకి పిలిచి వారిరువురిచేత నమకము, శ్రీమూర్తము చెప్పించారు)

ఈ అబ్బాయి అమెరికావాడు, ఆ అబ్బాయి రష్యావాడు. ఇద్దరికీ ఎటువంటి ఐకమత్యం కుదిరించో చూడండి. ఈ పిల్లలకు నమకము, చమకము మొదలైన వేదమంత్రాలు అనేకం తెలుసు. ఇంకా ఇతర దేశాలవారుకూడా వచ్చి వేదం నేర్చుకుంటున్నారు. కానీ, మన

తేదీ 13.8.2006, అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం, సాయికుల్వంత్ హోలు

భారతీయులే వేదమును మరచిపోతున్నారు. విదేశీయులు సంస్కృత భాషలో ఉన్న వేదమంత్రాలను నేర్చుకొని సుస్పష్టంగా ఉచ్చరించగలుగుతున్నారు. మన భారతీయులు నేర్చుకుంటున్నదేమిటి? ‘డింగ్ డాంగ్ బెల్ పుస్సి ఈజ్ ఇన్ ద వెల్!’ ఇలాంటివా మనం నేర్చుకోవలసినవి! కాదు, కాదు. పవిత్రమైన భారతీయతత్వాన్ని గుర్తించాలి. భారత దేశమునందు నీతియే తల్లి, నిజాయతీయే తండ్రి, శాంతమే చెల్లెలు, ధైర్యమే సోదరుడు. ఇట్టి శాశ్వతమైన, పవిత్రమైన సంబంధాలను విస్మరించి లౌకికమైన, క్షణభంగురమైన సంబంధాలను మీరు పెంచుకుంటున్నారు. ఈ పిచ్చిపిచ్చి సంబంధాలను పెట్టుకోకూడదు. Tell me your company, I shall tell you what you are. మీరు ఎలాంటివారితో స్నేహం చేస్తారో అలాంటివారే మీరపుతారు. కాబట్టి, సత్యంగంలో ప్రవేశించండి.

ఇంకా కావలసినంత టైమ్ ఉంది కనుక మున్మురు మీకు తెలుపవలసినవన్నీ బాగా తెలుపుతాను. ఎవరేమన్నా నాకేమీ భయం లేదు. నా సత్యమునే నేను ఆధారం చేసుకున్నాను. సత్యముపైన నమ్మకం ఉన్నటువంటివాడు ఎవ్వరికీ భయపడడు.

(తేదీ 13.8.2006, అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం, సాయికుల్వంత్ హోలు)